INBRENG CDA SOEST-SOESTERBERG

Voorzitter,

Een begroting laat zien welke keuzes een college maakt. Maar minstens zo belangrijk is welke keuzes níét worden gemaakt. Het CDA beoordeelt deze begroting vanuit onze inzet voor een veilig en weerbaar Soest, waar mensen een thuis kunnen vinden, naar elkaar omzien en samen verantwoordelijkheid kunnen nemen. We zien positieve ontwikkelingen, maar ook zaken die wat ons betreft onvoldoende aandacht krijgen.

Eerst een compliment aan het college: de werkelijke kosten van beleid zijn beter inzichtelijk gemaakt. Maar inzicht is nog geen keuze. Veel geld ligt vast in wettelijke taken en gemeenschappelijke regelingen. Bovendien zijn de financiële gevolgen van belangrijke besluiten over het zwembad, de brandweernevenpost en de integrale toegang doorgeschoven naar de kadernota. Daarmee is de financiële speelruimte van zowel het college als de raad beperkt, terwijl grote uitgaven nog op ons afkomen.

Voorzitter, onze eerste prioriteit is een weerbaar Soest.

Recente cyberincidenten bij onder andere Albert Heijn laten zien hoe kwetsbaar onze samenleving is. Wat gebeurt er als de stroom langdurig uitvalt, digitale systemen platliggen of de communicatie wegvalt? Dan gaat het niet alleen om het functioneren van gemeentelijke processen. Dan gaat het om mensen: een inwoner die afhankelijk is van medische apparatuur, een oudere die niemand kan bereiken, een gezin dat hulp nodig heeft.

Goed dat het college werkt aan Veerkracht en Weerbaarheid en kwetsbare inwoners in beeld heeft. Maar plannen zonder middelen zijn niet genoeg. Noodstroom, betrouwbare communicatie en de inrichting van plekken waar inwoners terechtkunnen, vragen om investeringen.

Het CDA wil daarom geld vrijmaken voor veiligheid en weerbaarheid. Wij stellen voor daarvoor te kijken naar de extra middelen voor ambtelijke ondersteuning die worden gevraagd voor Soest 1000 jaar, boven op de vier ton die hiervoor al is gereserveerd. Een jubileum is waardevol. **Maar voorbereid zijn op een crisis is noodzakelijk.**

Ook ontmoetingscentra kunnen een belangrijke rol vervullen in een weerbare samenleving. Daarmee komen we bij het Willaertgebouw. Is het college bereid om bij het onderzoek naar vervangende huisvesting voor de sportvoorzieningen ook de realisatie van een ontmoetingscentrum in de directe omgeving mee te

nemen? En daarbij specifiek te kijken naar een jeugdhonk, zodat jongeren een eigen, begeleide ontmoetingsplek krijgen?

Onze tweede prioriteit is de kracht van de samenleving.

Verenigingen, vrijwilligers, buurtgenoten en lokale initiatieven weten vaak het beste wat nodig is, bijvoorbeeld om eenzaamheid tegen te gaan of nieuwkomers op weg te helpen. Hoe wordt onze aangenomen motie om burgerinitiatieven te stimuleren concreet uitgevoerd? Waar kunnen initiatiefnemers terecht en hoe worden onnodige drempels weggenomen?

Dan wonen.

Collectieve woonvormen voor jong en oud zijn meer dan een antwoord op de woningnood: ze versterken ook de onderlinge betrokkenheid. Hoe helpt het college deze initiatieven verder? Is het bereid actief grondposities te verkennen?

En wat is de stand van zaken rond het TBS-terrein, nu dit project hoog op de lijst staat van aangemelde bouwprojecten in verband met netcongestie? Betekent dit dat de bouw dichterbij komt?

Daarnaast vraagt het CDA aandacht voor betaalbaarheid. Hoe voorkomt het college dat energiezuinig en netbewust bouwen, bijvoorbeeld off-grid, vooral leidt tot duurdere woningen?

Het CDA juicht ook de veranderingen in het Besluit bouwwerken leefomgeving per 1 januari rond mantelzorg- en familiewoningen toe. Welke bijdrage verwacht het college hiervan aan het verlichten van de woningdruk?

Tot slot kiezen we als gemeente steeds vaker voor inbreiding. Dat betekent ook meer verkeersbewegingen en extra druk op de ontsluiting van wijken. Is het college bereid om, net als andere gemeenten, een handreiking voor projectontwikkelaars op te stellen met eisen waaraan verkeersonderzoeken moeten voldoen? Met daarin nadrukkelijk aandacht voor de verkeersveiligheid van voetgangers en fietsers?

Voorzitter, in het sociaal domein betekent omzien naar elkaar: tijdige hulp dichtbij, met professionele ondersteuning wanneer dat nodig is.

Preventie voorkomt dat problemen verergeren. Daarvoor zijn sterke maatschappelijke organisaties en goede samenwerking nodig. Is het college bereid met een voorstel te komen om preventie steviger te verankeren, zonder de betrokken organisaties met extra rapportagelasten op te zadelen? En daarbij

inzichtelijk te maken of het huidige aanbod aan ondersteuning nog aansluit bij de bevolkingsgroei, met name in Soesterberg?

De pilot integrale toegang laat zien hoe belangrijk samenwerking is. Tegelijk ontbreekt zicht op de financiering na 2027. Dat is niet alleen een financieel vraagstuk. De organisaties die nu samenwerken, moeten ook kunnen plannen en investeren in hun samenwerking. Welk signaal geeft het college af door nog geen middelen te reserveren? En kan het college toezeggen dat bij een positieve evaluatie ook de middelen beschikbaar komen om de integrale toegang voort te zetten?

Over MetMaya maakt het CDA zich grote zorgen.

Het onderzoek uit het weekbericht van 27 oktober stelt bepaald niet gerust. De respons is beperkt, dus moeten we voorzichtig zijn met algemene conclusies. Maar de open antwoorden bevatten verontrustende ervaringen, ook waar antwoorden als positief zijn gecategoriseerd. Die signalen mogen niet worden genegeerd.

Achter die antwoorden staan kinderen, jongeren en ouders die afhankelijk zijn van passende jeugdhulp. Het gaat niet alleen om kosten en aantallen, maar vooral om beschikbaarheid, kwaliteit en resultaat.

Welke conclusies trekt het college uit deze signalen? Hoe houdt Soest zicht op de kwaliteit en toegankelijkheid van de jeugdhulp? En wanneer ontvangt de raad de toegezegde kwartaalrapportages, zodat wij onze controlerende taak ook daadwerkelijk kunnen uitvoeren?

Ook het ontbreken van eigen vermogen bij Eemkracht blijft voor het CDA een financieel risico. Hoe beoordeelt het college dat risico en hoe kan tijdig worden bijgestuurd? Is het niet verstandig om hiervoor een financiële reserve aan te houden?

Tot slot, voorzitter.

Het CDA accepteert de OZB-verhoging voor komend jaar, maar niet als automatische oplossing voor toekomstige tekorten. Bij de kadernota verwachten wij echte keuzes: wat doen we wel, wat niet en wat kost dat?

Inwoners mogen rekenen op een gemeente die zorgvuldig met hun geld omgaat. Voor het CDA kunnen de lasten voor inwoners niet blijven stijgen zonder duidelijke, uitlegbare keuzes.